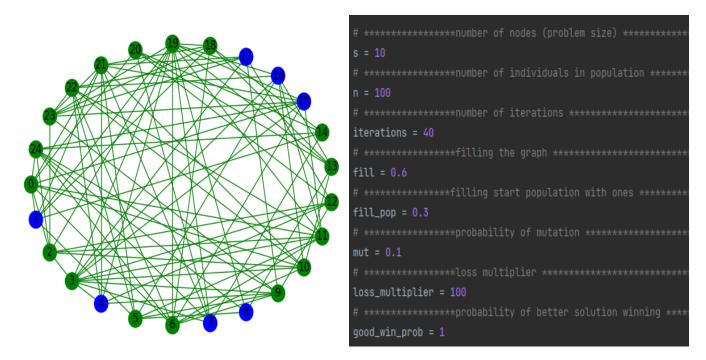
ALGORYTM GENETYCZNY – VERTEX COVER PROBLEM

Do rozwiązania problemu został użyty algorytm genetyczny z selekcją turniejową 2 osobnikową, losową mutacją i bez krzyżowania.

Algorytm na początku tworzy mapę połączeń między "latarniami" oraz populację osobników, z których każdy jest listą 0 i 1 (0 – latarnia zgaszona, 1-zapalona).

Następnie, każdy z osobników zostaje porównany z bazą wymaganych połączeń i wstępnie oceniany. Wtedy zaczyna się pętla, która powtarza proces oceny, dokonując dodatkowo mutacji z określonym prawdopodobieństwem w osobnikach, które wygrały porównania z losowo dobranym "przeciwnikiem".

Pierwszy zrzut ekranu przedstawia wizualizację efektów pracy algorytmu.

Niebieski punkt – latarnia zgaszona, zielony – latarnia zapalona.

Wszystkie połączenia są zielone, więc ścieżki są oświetlone zgodnie z założeniem.

Jeśli któreś połączenie byłoby czerwone, oznaczałoby to że jest niepokryte.

Pomiary były wykonywane dla dwóch różnych ustawień parametrów (wynik to ilość zgaszonych node, cała reszta zapalona):

a) Ilość node: 25, rozmiar populacji: 100, iteracje: 40, wypełnienie połączeniami: 60%

Wyniki:

najlepszy wynik: 7 , mediana: 7, odchylenie standardowe: 0,516 średni czas: 0,66s

	•		
6	0,644		
6	0,655		
6	0,629		
6	0,647	standard deviation:	
7	0,671	0,516397779	
7	0,642		
7	0,653		
7	0,657	average time:	
7	0,678	0,66	
7	0,659		

b) Ilość node: 60, rozmiar populacji: 200, iteracje:100, wypełnienie połączeniami: 15%

Wyniki:

najlepszy wynik: 14, mediana: 13, odchylenie standardowe: 0,75 średni czas: 0,91s

12	0,895	
14	0,92	
14	0,913	standard deviation:
14	0,93	0,752772653
12	0,901	
12	0,928	
13	0,899	average time:
13	0,912	0,911666667
13	0,921	
14	0,909	

Parametry były dobierane wcześniej, na bazie tego, kiedy algorytm zaczyna dawać zbieżne wyniki po minimalnym czasie, były to jednak oszacowania.

Jak widać, przy większych rozmiarach danych wymagana jest większa liczba iteracji, więc większy czas na wykonanie algorytmu.

